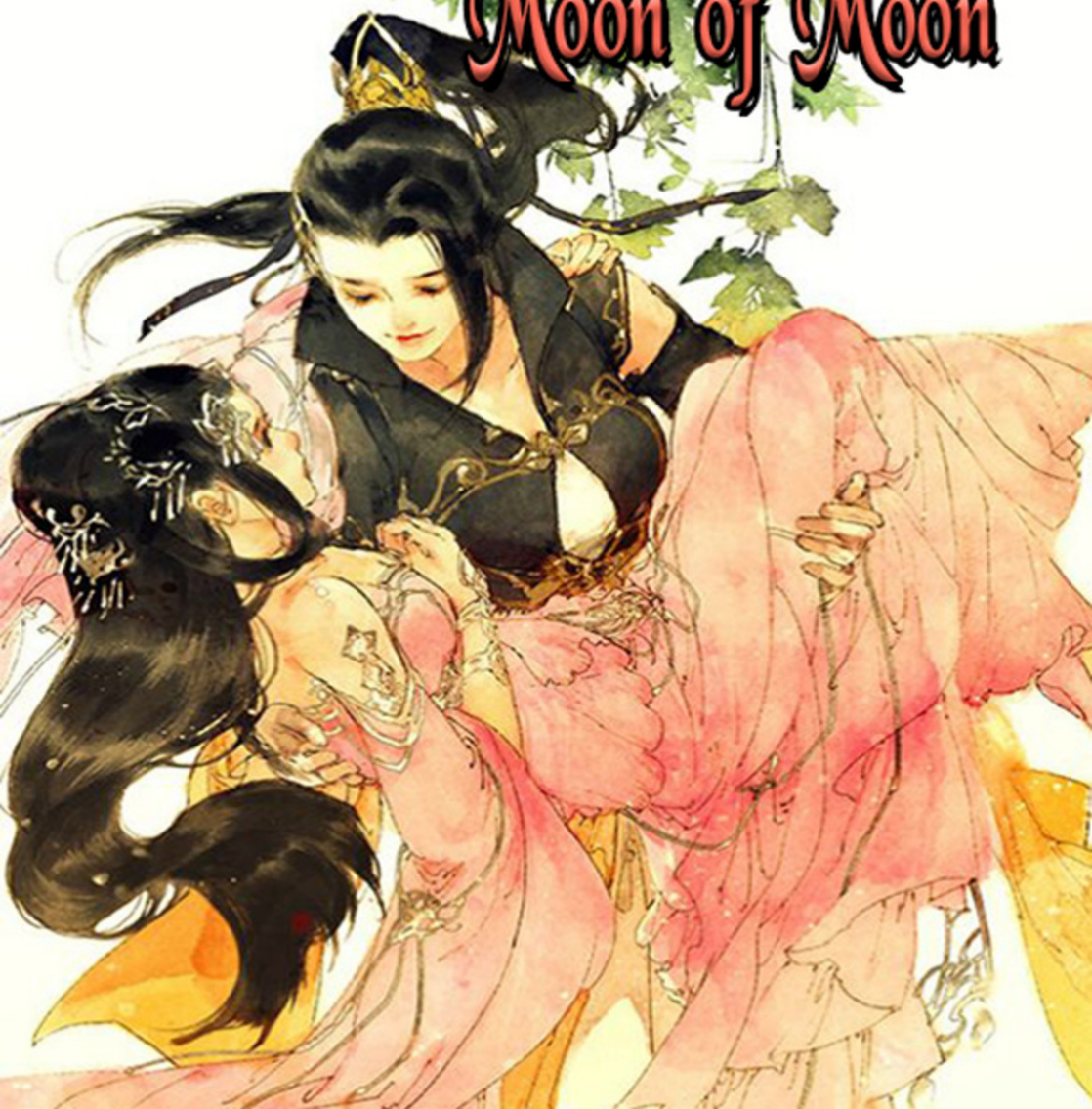

월빛

Moon of Moon

လမင်းရဲ့ လဝန်း (Moon of moon)

အခန်း-၁

မြောင်တိုင်းပြည် တောင်ပိုင်း တစ်နေရာ၊

လှည်းယာဉ်တန်း တစ်ခုက တရွေ့ရွေ့ ဖြည်းညင်းစွာ ရထားပိုးကောင်အလား ရွေ့လျားနေတယ်။ ထိုယာဉ်တန်းတွင် လူအများ ထမ်းရသော ထမ်းစင်တင်ထားတဲ့ မြင်းရှစ်ကောင်က လှည်းယာဉ်တစ်ခု ပါဝင်တယ်။ အဲဒီလှည်းယာဉ်က ယုံလော့မင်းသမီးရဲ့ လှည်းယာဉ်မှန်း သိသာလေတယ်။ ယုံလော့မင်းသမီးက တောင်ပိုင်းမှ နန်းမြို့တော်သို့ ဧကရီရဲ့ ဆင့်ခေါ်မှုအရ ပြန်လာခွင့်ရခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ အဲဒါက အမှန်တရား မဟုတ်ဘူး ။ ဧကရီက မင်းသမီးကို နန်းမြို့တော်ကို ပြန်ခွင့်ရဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ ခွင့်မပြုချင်ခဲ့ဘူး။ ဒါကဒါဆိုပေမဲ့ သူမက ပြည်သူတွေ အမြင်မှာ ကောင်းမွန်တဲ့ မိခင်တစ်ဦးရဲ့ သရုပ်နဲ့ ဖခင်နေမကောင်းတာမှာ ပြန်လာဖို့ ခွင့်ပြုခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အမှန်တကယ် ခွင့်မပြုချင်ခဲ့ဘူးလို့ ဆိုရတာကတော့ ဒီခရီးမှာ ယုံလော့မင်းသမီးကို အပြတ်ရှင်းဖို့ သူမတို့ ကို ငှားရမ်းထားတာကြောင့် ဖြစ်တယ်။

သူမတို့ ဆိုတာက မြောင်တိုင်းပြည်ရဲ့ ထိပ်တန်းကြေးစား သုံးဦးထဲက အဆင့်သုံးဝင်ထားတဲ့ သူမအဖွဲ့ကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်တယ်။ တခြားသော အဖွဲ့ဝင်တွေက စီမံတာကို လုပ်ပေမဲ့ တကယ်တမ်း သတ်ဖြတ်

ခြင်းကို ပြုလုပ်ရတာက သူမတစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်တယ်။

လှည်းတန်းကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေခဲ့တာ တစ်ပတ်လောက် ရှိနေပြီ။ မင်းသမီးက လှည်းအတွင်းမှာ သာ နေတယ်။ အပြင်ကို မထွက်လာဘူး။ တစ်ခုခု ပြောဆိုဖို့ ရှိရင် ချူသံလေး ပြုတယ်။ ချူသံပြုလိုက်တိုင်းမှာ ကိုယ်ရံတော်တပ်က တစ်ခုခု အပြောင်းအလဲ လုပ်တတ်တယ်။

သူမစောင့်ဆိုင်းနေတာ ကြာပြီလို့ ဆိုရမှာ ပေမဲ့ အခုထိ မင်းသမီးကို သေသေချာချာ မတွေ့ဖူးဘူးလို့ ဆိုရမယ်။ အရှေ့နားမှာ မြောင်းတိုင်းပြည်ရဲ့ နာမည်ကြီး ဆီးသီးတောကို ရောက်ပြီ။ လမ်းက ကျဉ်းတော့ ကိုယ်ရံတော်တွေက သေချာပေါက် လူဖြန့်ပြီးတော့ သွားရမယ်။ ဒီနေရာက လုပ်ကြံဖို့ အကောင်းဆုံးပဲ။ အချိန်ကလည်း မှောင်ရီပျိုးစဖြစ်နေတော့ ပိုသင့်တော်တယ်။

သူမ လှစ်ခနဲ ဆီးသီးတောအတွင်းကို ပြေးဝင်ကာ တောအတွင်းတစ်နေရာမှာ နေရာယူလိုက်တယ်။ ဆောင်းနှောင်းကာလ နွေဦးကာလ ဖြစ်တာကြောင့်မို့ ဆီးသီးတောက ဆီးပန်းပွင့်တွေ ဝေဝေဆာဆာ ပွင့်နေပြီး ပန်းပွင့်တွေက မြေပြင်ပေါ်မှာ ကြွေကျနေကာ အပုံပုံအထပ်အထပ် ဖြစ်နေတယ်။ သူမက အုပ်ဆိုင်းနေတဲ့ ဆီးပင်ပေါ်ကို ခုန်တက်လိုက်တယ်။

ဒီဆီးသီးတောက တစ်လမ်းတည်းသာ ရှိနေခြင်းကလည်း သူမအတွက် လွယ်ကူနေသလို ရှိတယ်။ ပိုပြီးတော့ လွယ်ကူတာက ဆီးပန်းပွင့်တွေ ဝေချိန်က သိပ်ကို လှပတဲ့ အတွက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ ခံစားကြည့်ရှုဖို့ အကောင်းဆုံး အချိန် ဖြစ်နေတာပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို မြင်ကွင်းကို လက်လွှတ်ခံမယ့် မိန်းကလေးက ကမ္ဘာမှာ ရှိမယ်လို့ သူမ

ကတော့ မထင်လေဘူး။

သူမရဲ့ တွေးထင်ချက်က မှန်ကန်စွာနဲ့ လှည်းယာဉ်ရဲ့ ပြတင်းတံခါး က ပွင့်ဟလာတယ်။ ဇာပဝါပါးချထားတဲ့ လှည်းယာဉ်ရဲ့ ပြတင်းတံခါး အတွင်းကိုတော့ လှမ်းမမြင်နိုင်သေးဘူး။ လှည်းယာဉ်ရဲ့ ပြတင်းတံခါး က အတော်အတန်တော့ သေးကျဉ်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါကို သူမစိတ်ပူဖို့ မ လိုဘူး။ သူမက အတော်အတန် သေးငယ်တဲ့ ကိုယ်လုံးကို ပိုင်ဆိုင်ထား တာမို့ ဒီပြတင်းတံခါးကိုတော့ လျှော့ခနဲ အတွင်းကို ဝင်သွားနိုင်တဲ့ အကျဉ်းအကျယ်မှာ ပဲ ရှိတယ်။

နေရောင်မှီ နံသွားတဲ့ အချိန်နဲ့ လေအငွေ့မှာ ဆီးသီးပန်းတွေ သုတ်ခ နဲ့ ဖြိုးဖြိုးဖြဖြ ဝေ့ဝဲသွားတာကို အခွင့်ကောင်း ယူလိုက်ပြီးတော့ လှည်း ယာဉ်အတွင်းကို ခုန်ဝင်လိုက်တယ်။ အတွင်းမှာ ဇာပဝါဆောင်းထားတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ဦးရှိတယ်။ ကျင့်သားရပြီး လျင်မြန်တဲ့ လက်က ဇာပဝါ အတွင်းကို လျှိုဝင်ပြီး မိန်းကလေးရဲ့ နှုတ်ခမ်းကို လက်နဲ့ ပိတ်လိုက်ပြီး သား ဖြစ်တယ်။

"ဒေါက် ဂလုပ် ဂလုပ်"

လှည်းယာဉ်အတွင်းမှာ အသံမြည်သွားတာကြောင့် အပြင်က အစေ ခံငယ်လေးဆီကနေ မေးမြန်းသံ ထွက်လာတယ်။

"မင်းသမီးလေး ဘာများ ဖြစ်တာလဲ"

အသံထွက်သွားမှာ စိုးလို့ နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဖိပိတ် ထားမိရာကနေ အဲဒီနှုတ်ခမ်းလေးထဲက လျှာထွက် လာပြီး သူမလက် ကို လျက်လိုက်မယ်လို့ မထင်ထားခဲ့ဘူး။ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး လက် အားလျော့သွားတော့ အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့ လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေး က သူမလက်ကို ဆွဲဖယ်လိုက်တယ်။

"ကိစ္စမရှိဘူး၊ ဖြည်းဖြည်းသွားမယ်၊ ဆီးသီးတောရဲ့ အလှတရားကို သေချာခံစားရမယ်"

ကြည်လင်ရှင်းသန့်တဲ့ လေသံက အဲဒီမိန်းကလေးဆီကနေ ထွက် ပေါ်လာတယ်။ သူမ(မင်းသမီး)က ကြောက်မနေခဲ့ဘူး။ အဲဒီအစား ပျော် ရွှင်နေပုံတောင် ပေါ်သေးတယ်။ သူမလက်ထဲက ဓားတိုလေးက ပေါ် လာပြီးနောက် သူမ(မင်းသမီး)ရဲ့ လည်တိုင်ဆီကို ပြေးဝင်သွားတယ်။

"ရွတ်"

လည်ပင်းအထိ လွမ်းထားတဲ့ ဇာပဝါလေးကို ထက်ရှုလှတဲ့ ဓားသွား ရဲ့ တိုးဝင်သံ ရွတ်ခနဲ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဓားကတော့ လိုရာကို မရောက်ပဲနဲ့ သူမလက်ကသာ အရှိန်လွန်ပြီးတော့ သူမ(မင်းသမီး)ရဲ့ ပျင်းတွဲတွဲ ထိုင်နေတဲ့ ရင်ခွင်ထဲကို ထိုးဆင်းသွားတယ်။

သူမက လူသတ်လာတာ အသက်တစ်ဝက်ကျိုးနေပြီ ဖြစ်တယ်။ သူမ ရဲ့ ဓားချက်ဟာ တစ်ကြိမ်တောင်မှ မမှားဖူးတော့တာ ဘယ်နှနှစ် ရှိနေပြီ လဲ။ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ တော့ သူမ(မင်းသမီး)က အလွယ်တကူပဲ ရှောင် လိုက်နိုင်တာလား။ ထိတ်လန့် အံ့သြမိခြင်းနဲ့ အတူ ဆတ်ခနဲ ရုန်းကန် ကာ ထရပ်ဖို့ ပြင်လိုက်တော့ ပခုံးကို လက်သွယ်သွယ်လေးက ဖိ ထောက်ထားတယ်။

လက်ကလေးက ဖြူဖြူဖျော့ဖျော့ သွယ်သွယ်လျလျလေး ဖြစ်တယ်။ အမြင်အာရုံအရ သေးသွယ်ပြီးတော့ ဆွဲကိုင်ကာ ကာကွယ်မှု ပေးချင်စဖွယ်လေး ဖြစ်ပေမဲ့ အဲဒီလက်ကလေးကနေ ဖိထားတဲ့ အားက ရယ်စရာ တော့ ဟုတ်မနေခဲ့ဘူး။ ထိုင်နေရာကနေ မကြွနိုင်အောင် ဖိထားတဲ့ အား က သူမလို တစ်သက်လုံး လေ့ကျင့်ထားတဲ့ ကြေးစားလူသတ်သမားတစ် ယောက်ကို မလှုပ်နိုင်အောင် ဖိချုပ်ထားနိုင်တယ်။ အဲဒီအားက မြင်းတစ်

ကောင်ရဲ့ အားတွေ လိုပဲ ဖြစ်နေတယ်။

"မင်း အိပ်သင့်တယ်၊ မအိပ်တာ ဘယ်နှရက်တောင် ရှိနေပြီလဲ၊ နေ့စဉ်ရက်ဆက် မအိပ်တာက မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အသားအရေကို ထိခိုက်နိုင်တယ်"

ဘယ်နားက မိန်းကလေး အသားအရေ ဆိုတာတွေကို တွေးတောနေနိုင်မှာ လဲ။ သူမက လူသတ်သမား၊ သေမယ် သတ်မယ် ဆိုတာပဲ စိတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ သူ ဖြစ်တယ်။ ပိုက်ဆံလာပေးရင် ပိုက်ဆံပေးတဲ့ သူ အတွက် လူသတ်ပေးမယ်။ သူမတစ်သက်လုံး တွေးလာတာ အဲဒါပဲ ဖြစ်တယ်။

ပခုံးမှာ ဖိထားတာကို ဖယ်ဖို့ ကြိုးစားတာ မအောင်မြင်တော့ သူမကိုယ်ကို လှည့်လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်ကို ဆတ်ခနဲ အလှည့်ခံလိုက်ရပြီး နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် သူမ(မင်းသမီး)ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲကိုပဲ ပစ်ကျသွားတယ်။ သူမရဲ့ ပါးပြင်က အိမ်ကပ်ညက်ညောတဲ့ အရာတစ်ခုနဲ့ ထိတွေ့နေတယ်။ သူမလက်တစ်ဖက်က လည်ပင်းမှာ သိုင်းပြီး ချုပ်ခံထားရတယ်။ ဓားကိုင်းထားတဲ့ လက်ကိုတော့ အားထည့်ပြီးတော့ ဖိချုပ်ခံထားရတယ်။ တိုက်ကွက် သုံးချက်အတွင်းမှာ သူမလို ကြေးစားတစ်ဦးကို မလှုပ်နိုင်အောင် ချုပ်နှောင်နိုင်တယ်။ အဲဒါက သူမ(မင်းသမီး)အတွက် အလွန်အမင်း လွယ်ကူနေပုံပေါ်သေးတယ်။

ဒီအခြေအနေအရ ဆိုရင်တော့ သူမ(မင်းသမီး)က သူမထက်ကို သိုင်းပညာမှာ များစွာ သာလွန်နေတယ် ဆိုတာကို ပေါ်လွင်နေပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒီပစ်မှတ်က သူမ သတ်နိုင်တဲ့ ပစ်မှတ်မျိုး မဟုတ်ဘူး ။ မဟုတ်သေးဘူး၊ ပြောရရင် မြှောင်တိုင်းပြည်အတွင်းက ကြေးစားတွေ ဘယ်သူကမှ သတ်နိုင်မှာ မဟုတ်တဲ့ ပစ်မှတ်မျိုး ဖြစ်နေနိုင်တယ်။

အဲဒီအတွေးနဲ့ သူမက သူမ(မင်းသမီး)လက်ထဲမှာ သေဆုံးသွားရမှာ ကိုတောင် ဂုဏ်ယူမိသွားတယ်။ ကောင်းပြီ၊ ကြေးစား ဖြစ် လာပြီ ဆိုမှ တော့ သတ်မယ်၊ ပြီးရင် သေရမယ်။ ဒီနှစ်မျိုးပဲ ရှိတာ အခု မသတ်နိုင် ဘူးဆိုမှ တော့ သေဖို့ ပဲ ရှိရုံပေါ့။ သိုင်းပညာ သုံးကွက်အတွင်းမှာ ချုပ်ကိုင်ခံလိုက်ရပြီး သေဆုံးရတယ် ဆိုတာက နည်းနည်းတော့ ရှက်ဖို့ ကောင်းပေမဲ့ သူမ(မင်းသမီး)က သိပ်ပြီးတော့ တော်လွန်းတာကို ဝန်ခံရ မယ်။

"ငါ မသေခင် မင်း မျက်နှာကို တွေ့လို့ ရမလား"

"မင်း ငါ့မျက်နှာကို မတွေ့တာ ကောင်းတယ်၊ လိမ်လိမ်မာမာနဲ့ အိပ် တော့"

အိပ်တော့၊ ဆိုတာက ကြေးစားလောကမှာ သေတော့လို့ ပြောတာနဲ့ အတူတူပဲ၊ အနားယူလိုက်တော့၊ မင်းနားလိုက်တော့၊ မင်းအနားယူဖို့ အချိန်တန်ပြီ၊ မင်းအိပ်လိုက်တော့၊ အဲဒီစကားတွေ အားလုံးက သံတူကြောင်းကွဲ ဖြစ်ပေမဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ အတူတူဖြစ်တယ်။ မင်း သေလိုက်တော့ ဆိုတာပဲ၊ အခုလည်း အိပ်တော့ ဆိုတဲ့ စကားက မ ထူးခြားနားပင်၊

ဒီလိုမျိုး အနားယူလိုက်ရဖို့ သေဆုံးလိုက်ရဖို့ ကို ဆရာမရှိတော့က တည်းက အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် တွေးတောဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ မထင်မှ တ်ထားစွာနဲ့ အခုလို မိန်းကလေးငယ်ငယ်လေးရဲ့ လက်ထဲမှာ လို့ တော့ မတွေးထားဖူးလေဘူး။ ဒီနုနုငယ်ငယ် လက်သွယ်သွယ်လေး ပိုင်ရှင်ဟာ အသက်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်တောင် မပြည့်သေးတဲ့ မင်းသမီးငယ်လေး ယုံ လော့ ဆိုတာကိုတော့ ယုံမှတ်မှားဖွယ် မရှိနိုင်၊

သူမက သေဆုံးရတော့မယ်။ သူမမှာ ငြင်းပယ်နိုင်တာမျိုး မရှိတော့

ဘူး။ ကျဆုံးခြင်းက သေခြင်းတရားနဲ့ ထပ်တူညီပြီးသားဖြစ်တယ်။ လက်သွယ်သွယ်သေးသေးလေးက သူမရဲ့ လည်ပင်းနေရာကို ပွတ်သပ်နေတယ်။ သူမကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ သတ်မှာ လဲ။ အတန်ငယ် ထိတ်လန့်သွားခြင်းက ရင်ထဲမှာ နေရာယူလာတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမ မျက်လုံးတွေကို စုံမှိတ်ချလိုက်တယ်။

"လိမ္မာတယ် အိပ်တော့"

သူမက မျက်ဝန်းတွေကို မှိတ်ချလိုက်တာကို သူမက(မင်းသမီး)က နှစ်လိုစွာနဲ့ ပြောတယ်။ သူမ(မင်းသမီး)က ချောမြူသလို ပြောတယ်။ အသံက ချိုကြည့်ပြီးတော့ သစ်တော်သီး ဝိုင်ရည်လိုမျိုး အနည်းငယ် ရှုတနေတယ်။ လေသံသေးသေးလေးက ငှက်ပျံသွားလိုမျိုး နူးညံ့နေတာပဲ။ သူမပါးပြင်နဲ့ ထိကပ်ထားမိတဲ့ နေရာကလည်း နူးညံ့ပြီးတော့ အမွှေးနံ့သာရနံ့ကို ခံစားလို့ ရနိုင်တယ်။ သူမ(မင်းသမီး)က နူးညံ့မွှေးပျံ့နေရင်တောင်မှ ရက်စက်အေးစိမ့်တဲ့ အငွေ့အသက်တွေကတော့ သိသာသေးတယ်။

ကျောအနောက်ဘက်နေရာကို လက်ကလေးက ရွေ့လျားသွားပြီးတဲ့နောက်မှာ သွေးကြောတစ်ခုကို လက်ချောင်းလေးနဲ့ ဖိထောက်လိုက်တယ်။ ညင်သာပြီးတော့ နူးညံ့တဲ့ အထိအတွေ့ငယ်လေးတစ်ခု ဖြစ်သွားပေမဲ့ အဲဒီသွေးကြောက လူတိုင်း ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်တာမျိုး မဟုတ်ဘူး ။

အဆင့်အတန်းတစ်ခုအထိ ရှိတဲ့ ကြေးစားလူသတ်သမားတွေတောင်မှ ဒီလို ကျောပြင်မှာ ရှိတဲ့ အိပ်ပျော်စေတဲ့ သွေးကြောကို လူတိုင်းက ရှာမတွေ့နိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ အဲဒီသွေးကြောနေရာက အစဉ်မြဲ တည်တံ့နေတာမျိုး မဟုတ်တော့ ပိုဆိုးသေးတယ်။ အပြောင်းအလဲဖြစ်တတ်တဲ့ သွေးကြောကို ဖိထောက်ခံလိုက်ရတာ ခဏအကြာမှာ တော့ သူမက

မျက်လုံးတွေသာ မွေးမှီ တံထားရုံမကတော့ဘူး။ လုံးဝကို အိပ်မောကျ သွားခဲ့လေတော့တယ်။

ကောင်းရောပဲ၊ သူမက အဆင့်သုံးကြေးစားတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး တော့ သူမရဲ့ သေခြင်းတရားက ဘယ်အရာကနေ ဖြစ်လာမလဲ ဆိုတာ တောင် သိခွင့်မရှိတော့ဘူး။ ဘယ်လောက်တောင် ကံခေတ္တဲ ကြေးစားလဲ ။

"ကောင်းပြီ အိပ်တော့၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲဟာ မြင်းတစ် ကောင်လို သန်မာနေဖို့ မှ မလိုတာ၊ နားသင့်တယ်ဆို နားရမှာ ပေါ့"

ဒီစကားတွေက ကြားတစ်ချက် မကြားတစ်ချက်ပါပဲ။ ဘာကိုဆိုလို တာလဲ ဆိုတာကို မတွေးလိုက်နိုင်မီ သူမရဲ့ အသိတရားက လုံးဝ အမှော င်အတိကို ကျရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။
